

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
ΤΘ 60060, 57001 ΘΕΡΜΗ. Τηλ. 462744 Fax: 463455

ΙΓ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ

28 Νοεμβρίου 2021

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Στεφάνου τοῦ Νέου
καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ.

Ἦχος πλ. β΄ Ἑωθινόν α΄

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ: 18,18-27

«Τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω;»

«Τὰ ἀδύνατα παρά ἀνθρώποις,
δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστίν.» (27)

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Α΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

**Ποῦ σχετίζεται μέ τήν ΙΓ΄ Κυριακή Λουκά
Κολοσσαεῖς 3,12-16**

«Ἐνδύσασθε,
ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ,
ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι,
σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ»
εὐχάριστοι γίνεσθε!»

ΕΩΘΙΝΟΝ Α΄
Η ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΘΟΣ
ΟΡΙΣΜΕΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ
ΣΤΗ ΓΑΛΙΛΑΙΑ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

«Τό Πρῶτο Ἐωθινό», ἡ πρώτη περι-
κοπή τῆς σειρᾶς τῶν «Ἐωθινῶν
Εὐαγγελίων», περιγράφει, ὄχι τήν πρώτη
ἐμφάνιση τοῦ Ἀναστημένου Ἰησοῦ, ἀλλά
τήν συνάντησή πού, πρὶν ἀπό τό Πάθος,
εἶχε ὀρίσει ὁ Κύριος μέ τούς Μαθητές Του
στή Γαλιλαία.

Φεύγοντας ἀπό τό ὑπερῶο, μετά τό
Μυστικό Δεῖπνο, τό τελευταῖο βράδυ τοῦ
ἐπιγείου βίου Του, καί λίγο πρὶν ἀπό τή
σύλληψη καί τά πάθη Του, ὁ Κύριος
προεῖπε στούς Μαθητές Του: «Ὅλοι σας θά
χάσετε τήν ἐμπιστοσύνη σας πρός ἐμένα
αὐτή τή νύχτα, Ἐγώ ὅμως μετά τήν
Ἀνάστασή μου θά σᾶς περιμένω στή Γαλι-
λαία, ὅπου θά πάω πρὶν ἀπό σᾶς». (Ματθ.
26,21-36. Μάρκ. 14, 28.)

Τήν ἴδια παραγγελία ἔδωκε καί ὁ
Ἄγγελος στίς δύο γυναῖκες που πῆγαν τό
πρωί τῆς Μιᾶς τῶν Σαββάτων νά «θεωρή-
σουν» τόν τάφο (Ματθ. 28,1-7). Ἦταν ἡ
Παναγία, «ἡ ἄλλη Μαρία», καί ἡ Μαρία ἡ
Μαγδαληνή πού ἔζησαν τό μεγάλο σεισμό
καί εἶδαν τόν ἀστραπόμορφον Ἄγγελο νά

κατεβαίνη από τόν οὐρανό και νά κυλᾶ τήν πέτρα από τόν τάφο, γιά νά δοῦν οἱ γυναῖκες πώς ὁ τάφος εἶναι ἄδειος! Ἡ ὄψη του ἔλαμπε σάν ἀστραπή και τά ροῦχα του ἦταν ὀλόλευκα σάν τό χιόνι! Οἱ φρουροί φοβήθηκαν, τούς κατέλαβε τρόμος και ἔγιναν σάν νεκροί. Ὁ Ἄγγελος εἶπε στίς γυναῖκες: «Ἔσεῖς μή φοβᾶστε! Εἶρω πώς ζητᾶτε τόν Ἰησοῦ τόν Σταυρωμένο! Δέν εἶναι δῶ! Ἀναστήθηκε ὅπως τό εἶπε! Ἐλᾶτε νά δῆτε τό μέρος πού βρισκόταν τό σῶμα Του! Τρέξτε ὅμως γρήγορα νά πῆτε στούς Μαθητές Του ὅτι ἀναστήθηκε από τούς νεκρούς και πηγαίνει πρὶν ἀπά σᾶς στή Γαλιλαία, ἐκεῖ θά τόν δῆτε! Αὐτά εἶναι πού εἶχα νά σᾶς πῶ! (Ματθ. 28, 1-7)

Τήν ἴδια παραγγελία ἔδωκε και ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς στίς δύο γυναῖκες ὅταν τίς συνάντησε ἀμέσως μετά ἀπό λίγο (Ματθ. 28, 10). Καθώς οἱ δύο γυναῖκες ἔφευγαν ἀπό τόν τάφο τρέχοντας, νά ποῦν τό νέο στούς Μαθητές, τίς συνάντησε ὁ Ἰησοῦς και τούς εἶπε «Χαίρετε! Αὐτές Τόν πλησίασαν, ἔπεσαν και τόν προσκύνησαν κι Ἐκεῖνος τούς εἶπε: «Μή φοβᾶστε! Πηγαίnete νά πῆτε στούς ἀδελφούς Μου νά φύγουν γιά τή Γαλιλαία κι ἐκεῖ θά Μέ δοῦν» (Ματθ. 28 8-10).

Αὐτή τήν προκαθορισμένη συνάντηση τοῦ Ἰησοῦ μέ τούς Μαθητές Του στή Γαλι-

λαία ἐξιστορεῖ λιτά τό «πρῶτο ἐωθινό Εὐαγγέλιο», πού εἶναι ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ κατά Ματθαῖον Εὐαγγελίου.

Σ' αὐτή τή συνάντηση ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός λέει στούς Μαθητές Του, ὅτι Τοῦ δόθηκε καθε ἐξουσία στόν οὐρανό καί στή γῆ, εἶναι ὁ Βασιλεὺς πάσης τῆς κτίσεως, σύμφωνα καί μέ τίς προφητεῖες! «Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς!» (Ψαλ. 2,6-8. 109,1-2. 44,6-7. 71,9-11. 85,8-9.)

Μέ αὐτή τήν ἐξουσία πλέον, ὡς ἀπόλυτος Κύριος καί ἐξουσιαστής τοῦ σύμπαντος, τούς ἀναθέτει νά συνεχίσουν τό ἔργο Του καί τούς ἀποστέλλει νά μαθητεύσουν πάντα τά ἔθνη βαπτίζοντες τούς ἀνθρώπους στό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί νά τούς διδάσκουν νά τηροῦν ὅλες τίς ἐντολές Του. Τούς βεβαιώνει δέ ὅτι: «Ἐγώ θά εἶμαι μαζί σας πάντα μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος!»

Σ' αὐτή τή συνάντηση τοῦ Ἰησοῦ μέ τούς Ἀποστόλους καλεῖ καί μᾶς ἡ Ἐκκλησία νά πάρουμε μέρος καί νά συνεχίσουμε τό ἔργο τους, τόν «Εὐαγγελισμό» καί τή σωτηρία τοῦ κόσμου!

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

- 16 οἱ ἔνδεκα μαθηταί
 ἐπορεύθησαν εἰς τήν Γαλιλαίαν,
 εἰς τό ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.
 Ἐκεῖνο τόν καιρό οἱ ἔνδεκα μαθητές
 ἔφυγαν γιά τή Γαλιλαία στό βουνό ὅπου
 ὁ Ἰησοῦς τούς παράγγειλε νά πάνε.
- 17 Καί ἰδόντες αὐτόν,
 προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δέ ἐδίστασαν.
 Κι ὅταν τόν εἶδαν, τόν προσκύνησαν·
 μερικοί ὅμως ἐδίστασαν.
- 18 Καί προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς
 ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων·
 Ὁ Ἰησοῦς τούς πλησίασε καί τούς εἶπε:
 Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία
 ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς.
 Ὁ Θεός μου ἔδωσε ὅλη τήν ἐξουσία στόν
 οὐρανό καί στή γῆ.
- 19 Πορευθέντες οὖν
 μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη,
 Πηγαίνετε λοιπόν νά διδάξετε ὅλα τά
 ἔθνη,
 βαπτίζοντες αὐτούς
 εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ
 καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 βαπτίζοντάς τους στό ὄνομα τοῦ Πατρός
 καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
- 20 διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν
 πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν·
 καί διδάξτε τους νά τηροῦν ὅλες τίς
 ἐντολές πού σᾶς ἔδωσα.

καί ἰδοὺ Ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμι
πάσας τὰς ἡμέρας

Κι Ἐγὼ θά εἶμαι μαζί σας πάντα
ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.
ὡς τῆ συντέλεια τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ

Προεόρτιες τῶν Χριστουγέννων

Ἦχος α'. Ὠδὴ α'.

Χριστός γεννᾶται! Δοξάσατε!
Χριστός ἐξ οὐρανῶν! Ἀπαντήσατε!
Χριστός ἐπὶ γῆς! Ὑψώθητε!
ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ
καί ἐν εὐφροσύνῃ
ἀνυμνήσατε, Λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'.

Τῷ πρό τῶν αἰώνων
ἐκ Πατρός γεννηθέντι ἀρρεύστως Ὑἱῷ
καί ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου
σαρκωθέντι ἀσπόρως
Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν,
ὁ ἀνυψώσας τό κέρας ἡμῶν,
ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὠδὴ δ'.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί
καί ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ,
ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας,
ἐξ ὄρους, ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος
ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου
ὁ ἄυλος καί Θεός.

Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε΄:

Θεός ὢν εἰρήνης, Πατήρ Οἰκτιρμῶν,
τῆς μεγάλης Βουλῆς Σου τόν ἄγγελον
Εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν.
Ὅθεν θεογνωσίας
πρός φῶς ὀδηγηθέντες,
ἐκ νυκτός ὀρδρίζοντες,
δοξολογοῦμεν Σε, Φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ στ΄:

Σπλάγγων Ἰωνᾶν ἐμβρυον ἀπήμεσεν
ἐνάλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο.
Τῇ Παρθένῳ δέ
ἐνοικήσας ὁ Λόγος καί σάρκα λαβῶν
διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον.
ἧς γάρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως
τῆν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ὡδὴ ζ΄:

Οἱ παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες,
δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες,
πυρός ἀπειλήν οὐκ ἐπτοήθησαν,
ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός
ἐστῶτες ἔψαλλον·
Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.**

Ὡδὴ η΄:

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος
ἐξεικόνισε κάμινος τύπον.

Οὐ γάρ οὖς ἐδέξατο φλέγει νέους,
 ὡς οὐδέ πῦρ τῆς Θεότητος
 Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν.
 Διό ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
 εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τόν Κύριον
 καί ὑπερυψούτω εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Φωτός
 ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Τιμιωτέρα.

Ὦδὴ δ΄.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον
 ὄρω καί παράδοξον.
 Οὐρανόν τό σπήλαιον,
 θρόνον
 χειρουβικόν τήν Παρθένον,
 τήν φάτνην χωρίον,
 ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ Ἀχώρητος
 Χριστός ὁ Θεός,
 Ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον α΄

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν
 ἐν ὄρει Γαλιλαίας
 πίστει Χριστόν θεάσασθαι
 λέγοντα ἐξουσίαν
 λαβεῖν τῶν ἄνω καί κάτω·
 μάθωμεν πῶς διδάσκει
 βαπτίζειν εἰς τό ὄνομα
 τοῦ Πατρὸς ἔθνη πάντα
 καί τοῦ Υἱοῦ

καὶ Ἁγίου Πνεύματος καὶ συνεῖναι
τοῖς μύσταις, ὡς ὑπέσχετο,
ἕως τῆς συντελείας.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος γ' Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Εκομίσω πρὸς Χριστοῦ,
διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε,
ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως,
καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ,
εἰκόνα σεβαζόμενος,
πάντων τε τῶν Ἁγίων,
μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεστοκίον

Ἀχραντε Δέσποινα ἀγνή,
καὶ μόνη ἀπειρόγαμε,
ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία,
σύ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Λυτρωτὴν
ἡμῶν,
σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων,
κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Δοξαστικὸν α'

Ἦχος α'

Εἰς τό ὄρος τοῖς μαθηταῖς ἐπειγομένοις
διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν
ἐπέστη ὁ Κύριος·
καὶ προσκυνήσαντες Αὐτόν
καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν
πανταχοῦ διδαχθέντες
εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν ἐξαπεστέλλοντο

κηρῦξαι τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν
καί τήν εἰς οὐρανοῦς ἀποκατάστασιν·
οἷς καί συνδιαιωνίζειν
ὁ ἀψευδής ἐπηγγείλατο
Χριστός ὁ Θεός
καί Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ

Ἀπολυτίκια

Τό ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. β΄

Ἄγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημῆμά σου,
καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν,
καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ,
ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.

Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην,
μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ,
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ,
δωρούμενος τὴν ζωήν,
ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει,
 τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις,
 τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας
 παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ·
 αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν,
 ἀνδρικῶς ἀπεδύσω,
 κτείνας τὸν Κοπρώνυμον,
 τῷ τῆς Πίστεως ζίφει,
 καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ,
 Ὁσιομάρτυς αἰοίδιμε Στέφανε.

Τοῦ ναοῦ...

Κοντάκιον τῆς περιόδου

Ἡ Παρθένος σήμερον
 τὸν προαιώνιον Λόγον
 ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται
 ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως
 χόρευε
 ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα
 δόξασον
 μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων
 βουληθέντα ἐποφθῆναι,
 Παιδίον νέον τὸν προαιώνων Θεόν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ὅρθιοι!

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος,
 ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
 ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
 ὑπὸ τῶν Σεραφείμ ἀνυμνούμενος
 καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος
 καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος·
 ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
 εἰς τό εἶναι παραγαγὼν τά σύμπαντα·
 ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
 κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν
 καὶ παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
 ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν
 καὶ μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
 ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
 τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους Σου
 καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 στήναι κατενώπιον τῆς δόξης
 τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
 καὶ τὴν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
 καὶ δοξολογίαν προσάγειν·
 Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν
 τῶν ἁμαρτωλῶν
 τόν τρισάγιον ὕμνον
 καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
 ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,

ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
 ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχάς καί τὰ σώματα
 καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
 καί πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεὶ
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἁγιος ὁ Θεός...

Ο ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
 ἐν ὀνόματι Κυρίου.
 Θεός, Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν!

Εὐλογημένος εἶ,
 ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,
 ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
 πάντοτε νῦν καί ἀεὶ
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

Δύναμις.

**Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΤΗΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΞ ΑΡΧΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΣΝΔΕΔΕΜΕΝΟΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ
ΤΗΣ ΙΓ΄ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμός 11.

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς
καί διατηρήσαις ἡμᾶς.

Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

**Πρός Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα. (3,12-16)**

Στήν περικοπή πού ἀκολουθεῖ, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος περιγράφει τά βασικά γνωρίσματα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνακαινισμένου ἀνθρώπου, πού ἔχει συνεγερθεῖ μέ τόν Χριστό, αὐτοῦ δηλαδή πού ἔχει πιστέψει καί βαπτισθεῖ. Οὐσιαστικά περιγράφει τήν καινούρια ζωή τοῦ ἀνθρώπου πού πίστεψε στό λόγο τοῦ Χριστοῦ καί Τόν ἀκολούθησε! Ὅλα αὐτά τά καλά, τά καρποφορεῖ ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου πού προσφέρει τά πλοῦτη του στόν Χριστό καί Τόν ἀκολουθεῖ. Τά βασικά αὐτά γνωρίσματα ὀλοκληρώνουν τήν περιγραφή τῆς χριστιανικῆς τελειότητος, τήν ὁποίαν ὑπέδειξε ὁ Κύριος στόν πλούσιον ἄρχοντα πού Τοῦ ἔδωσε τό ἴδιο ἐρώτημα:

«τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;»

στήν παράλληλη εὐαγγελική περικοπή.

- 12 **Ἀδελφοί,**
 ἐνδύσασθε, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι
 καὶ ἠγαπημένοι,
 σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ,
 χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα,
 μακροθυμίαν,
 Ἀδελφοί,
 ντυθῆτε, περιβληθῆτε,
 ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ,
 ἁγιασμένοι καὶ ἀγαπημένοι του,
 εὐσπλαχνία,
 συμπονετική καρδιά,καλοσύνη,
 ταπεινοφροσύνη, πραότητα, μακροθυμία.
- 13 **ἀνεχόμενοι ἀλλήλων**
καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς
 ἕάν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν·
 καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἔχαρίσατο ὑμῖν,
 οὕτω καὶ ὑμεῖς·
 Νὰ ἀνέχεστε ὑπομονητικά
 ὁ ἕνας τὸν ἄλλο,
 καὶ νὰ συγχωρεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο,
 ὅταν κάποιος ἔχει παράπονα ἐναντίον
 ἄλλου.
 Ὅπως ὁ Χριστὸς ἔδειξε χάρη σέ σᾶς,
 ἔτσι νὰ κάνετε κι ἐσεῖς.
- 14 **ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην,**
ἣτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος.
 Πάνω ἀπ' ὅλα, νὰ ἔχετε ἀγάπη, ποὺ εἶναι
 ὁ σύνδεσμος ὅλων καὶ ὁδηγεῖ στὴν τε-

λειότητα.

- 15 **Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε**

Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, στήν ὁποία ἔχετε κληθεῖ ὅλοι σάν ἓνα σῶμα, ἃς κατευθύνει τίς καρδιές σας. Καὶ γιὰ ὅλα νὰ εὐγνωμονεῖτε τὸ Θεό.

- 16 **ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.**

Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, μὲ ὅλο τὸν πλοῦτο καὶ τὴ σοφία του, ἃς κατοικεῖ μόνιμα ἀνάμεσά σας, ὥστε νὰ διδάσκετε καὶ νὰ συμβουλευέτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο μὲ ψαλμούς μὲ ὕμνους, μὲ πνευματικὲς ᾠδές, τίς ὁποῖες θὰ ψάλλετε μ' εὐγνωμοσύνη ἀπ' τὴν καρδιά σας στὸν Κύριο.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος πλ. α'. Ψαλμός 88.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τά ἐλέη Σου, Κύριε, εἰς τόν αἰῶνα ἄσομαι, 2
 εἰς γενεάν καί γενεάν ἀπαγγελῶ
 τήν ἀλήθειάν Σου ἐν τῷ στόματι μου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοί 6
 τά θαυμασιά Σου, Κύριε
 καί τήν ἀλήθειάν Σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός Σοι; 9
 δυνατός εἶ, Κύριε,
 καί ἡ ἀλήθειά Σου κύκλω Σου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Κύριε, 16β
 ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου Σου πορεύσονται
 καί ἐν τῷ ὀνοματί Σου 17
 ἀγαλλιάσονται ὅλην τήν ἡμέραν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἡ Εὐχή τοῦ Εὐαγγελίου

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
 Λάμψε μέσα στίς καρδιές μας,
 φιλόανθρωπε Δέσποτα,
 Δέσποτα φιλόανθρωπε,
 τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς
 τῆς θεογνωσίας Σου τό καθαρό φῶς
 καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμούς
 διάνοιξον

κι άνοιξε διάπλατα τοῦ νοῦ μας τά μάτια,
εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμά-
των κατανόησιν.

για νά κατανοήσωμε τά εὐαγγελικά Σου
κηρύγματα.

Ἐνθες ἡμῖν

Φύτεψε μέσα μας ἀκόμη
καί τόν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φόβον,
τό φόβο τῶν θείων Σου ἐντολῶν,
ἵνα, τάς σαρκικός ἐπιθυμίας πάσας κα-
ταπατήσαντες

ὥστε ὅλες τίς σαρκικές ἐπιθυμίες νά
καταπατήσωμε,

πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν,

για νά ζήσωμε ζωὴ πνευματικὴ,
πάντα τά πρὸς εὐαρέστησιν τήν Σὴν
καί ὅλα ὅσα εὐχαριστοῦν Ἐσένα
καί φρονοῦντες καί πράττοντες.

νά φρονοῦμε καί νά πράττωμε.

Σὺ γάρ εἶ ὁ φωτισμός

Γιατί Ἐσύ ἴσαι πού φωτίζεις
τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,
τά σώματα καί τίς ψυχές μας,

Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,

Θεέ μας Χριστέ,

καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν
καί σέ Σένα ἀναφέρουμε τή δόξα,

σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί

καθώς καί στόν Πατέρα Σου τόν ἀναρχο

καί τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ

καί στό συνάναρχο καί συναἶδιο

καί ζωοποιῶ Σου Πνεύματι,
καί ζωοποιό Σου Πνεῦμα,
νῦν καί αἰεί
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
τώρα καί πάντοτε καί στοὺς αἰῶνες τῶν
αἰώνων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

**Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου
τό ἀνάγνωσμα. (18,18-27.)**

- 18 **Τ**ῷ καιρῷ ἐκεῖνω,
Ἐκεῖνο τόν καιρό
ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ,
πειράζων Αὐτόν καί λέγων·
ἓνας ἄνθρωπος ἦλθε στόν Ἰησοῦ, γιά νά
Τόν πειράξῃ καί εἶπε:
- Διδάσκαλε, ἀγαθέ,
τί ποιήσας
ζωήν αἰώνιον κληρονομήσω;
- Ἀγαθέ Διδάσκαλε, τί νά κάνω γιά νά
κληρονομήσω τήν αἰώνια ζωή;
- 19 **Εἶπε** δέ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
- Τί μέ λέγεις ἀγαθόν;
Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.
Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀποκρίθηκε:
- Γιατί μέ ὀνομάζεις Ἀγαθό; Κανένας δέν
εἶναι ἀγαθός παρά μόνο ἓνας, ὁ Θεός!
- 20 **Τάς ἐντολάς οἶδας·**
Μή μοιχεύσῃς· μή φονεύσῃς·
μή κλέψῃς· μή ψευδομαρτυρήσῃς·

τίμα τόν πατέρα σου
καί τήν μητέρα σου.

-Τίς ἐντολές τίς γνωρίζεις! Νά μή
μοιχεύσης, νά μή φονεύσης νά μήν
κλέψης, νά μή ψευδομαρτυρήσεις, νά
τιμᾶς τόν πατέρα σου καί τή μητέρα σου.

21 Ὁ δέ εἶπε·

-Ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

Ἐκεῖνος εἶπε: -Ὅλα αὐτά τά τήρησα ἀπό
τά νειᾶτα μου.

22 Ἀκούσας δέ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτῷ·

-Ἔτι ἔν σοι λείπει·
πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον
καί διάδος πτωχοῖς
καί ἕξεις θησαυρόν ἐν οὐρανῷ
καί δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι.

Ὅταν ἄκουσε τήν ἀπάντησή του ὁ Ἰησοῦς
τοῦ εἶπε: -Ἐνα ἀκόμη σοῦ μένει νά κά-
νης πούλησε ὅλα τά ὑπάρχοντά σου καί
μοίρασέ τα στούς φτωχοῦς· ἔτσι θά
ἀποκτήσης θησαυρό στόν οὐρανό καί ἔλα
νά Μέ ἀκολουθής.

23 Ὁ δέ ἀκούσας ταῦτα
περίλυπος ἐγένετο·

ἦν γάρ πλούσιος σφόδρα.

Ὅταν τ' ἄκουσε αὐτά ἐκεῖνος ἐγίνε
περίλυπος· γιατί ἦταν πάρα πολύ
πλούσιος.

24 Ἰδὼν δέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς

περίλυπον γενόμενον, εἶπε·

- Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες,
εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ!

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶδε τόσο πολύ
λυπημένο εἶπε: - Πόσο δύσκολα αὐτοί
πού ἔχουν χρήματα θά μποῦν στή Βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ!

- 25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστὶ κάμηλον
διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν
ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
εἰσελθεῖν.

Εὐκολώτερο εἶναι νά περάση μιὰ
καμήλα μέσα ἀπὸ τὴν τρύπα τῆς βελόνας
παρὰ νά μπῆ πλούσιος στή Βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.

- 26 Εἶπον δέ οἱ ἀκούσαντες·

- Καί τίς δύναται σωθῆναι;

Κι ἐκεῖνοι πού ἄκουσαν εἶπαν· Καί τότε
ποιός μπορεῖ νά σωθῆ;

Ὁ δέ εἶπε·

- 27 - Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις,
δυνατά παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν.

Ὁ δέ Ἰησοῦς εἶπε: - Αὐτά πού εἶναι
ἀδύνατα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι
δυνατά γιὰ τὸ Θεό.

* * * * *

Ἡ ὀλοκλήρωση τῆς περικοπῆς

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος·
 ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
 καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι.

Τότε ὁ Πέτρος τοῦ λέει: «Νά, ἐμεῖς ἐδῶ
 ἀφήσαμε τὰ πάντα καὶ σέ ἀκολουθήσαμε».

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·

ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν
 ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφούς ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα
 ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

Κι ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: «Σᾶς βεβαιῶνω
 πὼς ὅποιος ἄφησε σπίτι ἢ γονεῖς ἢ
 ἀδέρφια ἢ γυναῖκα ἢ παιδιὰ γιὰ χάρη τῆς
 βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

30 ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα
 ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
 καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ
 ζωὴν αἰώνιον.

θά κερδίσει πολύ περισσότερα τώρα, στά
 χρόνια πού ζοῦμε, καὶ στό μελλοντικό
 κόσμο τήν αἰώνια ζωή».

**Ο ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
 ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
 ΓΙΑ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΗ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ
 ΝΑ ΚΑΤΟΡΘΩΣΟΥΝ
 ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΑ
 ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ**

**«Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
 ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»**

Ἡ περικοπή ἀνήκει στό κλίμα τῶν

προεορτίων τῶν Χριστουγέννων, πού ἔχομε εἰσελθῆ ἤδη ἀπό τήν 21 Νοεμβρίου.

Ὁ Θεός εἶναι Ἀγάπη! Καί ἀπό ἀγάπη γιά τό πλάσμα Του ἔρχεται στόν κόσμο νά τό ἀναζητήσῃ καί σῶσῃ.

Συνδέεται μέ τόν Ἀπόστολο τῆς Α΄ Κυριακῆς, Κολ. 3,12-16, περί τῆς ζωῆς τοῦ ἀνακαινισμένου ἀνθρώπου, πού ἔχει συνεγερθῆ μέ τόν Χριστό. Βλέπε καί τό σχετικό σχόλιο στή σημερινή ἀποστολική περικοπή.

Ἡ παράλληλη διήγηση τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ματθαίου γιά τό ἴδιο περιστατικό περιλαμβάνεται στήν περίοδο τοῦ Ματθαίου ὡς περικοπή τῆς IB΄ Κυριακῆς 19,16-26. Ἐνῶ τό ἴδιο περιστατικό διηγεῖται καί ὁ Μᾶρκος στό 10,17-31.

Ὁ Ματθαῖος (19,20) χαρακτηρίζει τόν ἄνθρωπο πού ἐρωτᾷ τόν Χριστό ὡς "νεανίσκο", ἐνῶ ὁ Λουκᾶς (18,18) ὡς "ἄρχοντα". Σύμφωνα μέ τίς διηγήσεις τοῦ Ματθαίου (19,21) καί τοῦ Μάρκου (10,21) ὁ Χριστός καλεῖ τόν ἄνθρωπο αὐτό στήν τελειότητα. Ἀφοῦ ἐφύλαξες ἀπό παιδί αὐτές τίς πρακτικές ἐντολές, ἄν θέλῃς νά γίνῃς τέλειος κάνε αὐτό... «εἰ θέλεις τέλειος εἶναι ...».

Καί οἱ τρεῖς Συνοπτικοί, Ματθ. (19,27), Μάρκ. (10,28) καί Λουκ. (18,28) συμπληρώνουν τή διήγηση μέ τήν συναφή ἐρώτηση τοῦ Πέτρου: **Κι ἐμεῖς οἱ μαθητές Σου**

πού αφήσαμε τά πάντα καί Σέ ἀκολουθήσαμε; «Τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;» Ματθ. (19,27).

Ἔτσι συνδέεται ἡ τελειότητα τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν ἀφιέρωση στό ἱεραποστολικό ἔργο γιά τήν ἀναγέννηση τοῦ κόσμου. Ἡ περικοπή πάντως πού διαβάζεται καί στή σειρά τοῦ Ματθαίου (ΙΒ΄ Κυριακή) καί στή σειρά τοῦ Λουκᾶ (ΙΓ΄ Κυριακή) δέν περιλαμβάνει τήν προσθήκη αὐτή τῆς ἐρωτήσεως τοῦ Πέτρου καί τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Χριστοῦ πού συνδυάζει τήν τελειότητα μέ τό ἀποστολικό ἔργο. Φαίνεται σαφῶς ὅτι ἡ τελειότητα ἀρχίζει μέ τήν ἀπάρνηση καί διανομή τῶν ὑπαρχόντων στους φτωχοῦς, τή στροφή δηλαδή πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐκείνους πού ἔχουν ἀνάγκη, καί ὀλοκληρώνεται μέ τήν ἱεραποστολική στράτευση στό εὐαγγελικό κήρυγμα δηλ. στή διανομή τοῦ μεγάλου πλοῦτου τοῦ Εὐαγγελίου τῆς σωτηρίας. Στό ἴδιο αὐτό πνεῦμα εἶναι καί ὁ λόγος τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς Κολ. 3,12-16 στήν ὁποία ὁ ἀπόστολος Παῦλος δίδει πρακτικές ὁδηγίες γιά τή ζωή τοῦ ἀνακαινισθέντος ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἔχει συνεγερωθῆ μέ τό Χριστό.

Καλόν εἶναι νά ἐπισημάνουμε καί νά προσέξουμε ὅτι ὁ Λουκᾶς ἀναφέρει καί ἄλλον ἀνθρώπο πού πλησίασε τόν Κύριο μέ τό ἴδιο ἐρώτημα στό κεφ. 10, 25- Ἐκεῖνος ὅμως ἦταν Νομικός πού πῆγε νά «πειράξῃ» τόν Κύριο, ἐνῶ ὁ σημερινός εἶναι «ἄρχων».

Στό Νομικό ἐκεῖνο, πού γιά νά δικαιολογηθῆ ὑπέβαλε συμπληρωματική ἐρώτηση «ποιός εἶναι ὁ πλησίον μου;» ὁ Κύριος ἀπάνησε μέ τήν Παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου, τήν ὁποῖαν μόνο «ὁ Λουκᾶς ὁ Ἴατρός» ἀναφέρει.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τρίτη 30 Νοεμβρίου

Ἀνδρέου Ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου

Νά διαβαστῆ τό πρῶτο κεφάλαιο
ἀπό τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννου

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος
καί τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος,
τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, Ἀνδρέα, ἰκέτευε
εἰρήνην τῇ οἰκουμένη δωρήσασθαι
καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Τετάρτη 1 Δεκεμβρίου

Ναοῦ τοῦ Προφήτου (700 π.Χ.)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νόμω ἔλαμψας, προαναγγέλλων,
τᾶς τῆς χάριτος, Ναοῦμ Προφήτα,
ὁμωνύμως παρακλήσεις ἐν Πνεύματι·
δι' ὧν ὁ Λόγος οὐσίαν τήν βρότειον,
ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατηύφραναν.

Ὅθεν πρέσβευε, Τριάδι τῆ πανοικτίρμονι,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Πέμπτη 2 Δεκεμβρίου

Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου (700 π.Χ.)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς ὄρος προέγραψας τὴν Θεοτόκον ἀγνήν,
ἐξ ἧς ἡμῖν ἐλάμψεν ὁ τῶν ἀπάντων Θεός,
σαρκὸς ὁμοιώματι.

Ὅθεν σὲ ὡς προφήτην
θεηγόρον τιμῶντες,
χάριτος οὐρανίου μετασχεῖν δυσωποῦμεν,
πρεσβείαις σου θεοδέκτοις,
Ἀββακούμ ἔνδοξε.

Πορφυρίου τοῦ Κausοκαλυβίτου,
τοῦ διορατικοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰχνηλάτης τῶν πάλαι πατέρων γέγονας,
Ἄγιωνύμου τοῦ Ὄρους
ἀσκήσας Σκήτη σεπτῆ,
Τριάδος τῆς Ζωαρχικῆς,
τῶν Κausοκαλυβίων,
ἄβυσσος θείων δωρεῶν,
λυτῆρ δεινῶν ἀσθενειῶν,
ἐδείχθης ὡς θεοφόρε
Πορφύριε οἰκουμένης,
πάσης, ποιμὴν ἡμῶν καὶ στήριγμα.

**Παρασκευή 3 Δεκεμβρίου
Σοφονίου Προφήτου (665-605 π.Χ.)**

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Συνιείς φερωνύμως
τῶν μελλόντων τήν πρόγνωσιν,
ἐκφαντορικῶς προεκφαίνεις,
τήν αἰώνιον λύτρωσιν.
Σιών γάρ βασιλέα τόν Χριστόν,
κηρύττεις Σοφονία ἐμφανῶς·
παρ' αὐτοῦ γάρ ἐλυτρώθημεν τῆς ἀρᾶς,
Προφήτα οἱ βοῶντες σοι·
δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Θεῷ,
δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ δωρου-
μένῳ διά σου, πάσι συγχώρησιν.

Σάββατο 4 Δεκεμβρίου

Βαρβάρας Μεγαλομάρτυρος (+306)

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄

Βαρβάραν τήν Ἁγίαν τιμήσωμεν·
ἐχθροῦ γάρ τὰς παγίδας συνέτριψε,
καί ὡς στρουθίον ἐρρυσθή ἐξ αὐτῶν,
βοηθεῖα καί ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ
ἡ Πάνσεμνος.

Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ (+760)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ΄ Τὴν ὠραιότητα

Τὴν καλλικέλαδον,
καί λιγυραῖς μολπαῖς,

κατακηλοῦσάν τε, καὶ ἀγλαΐζουσαν,
 τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ,
 εὐλαλον ἀηδόνα
 δεῦτε εὐφήμησωμεν,
 Ἰωάννην τὸν πάνσοφον,
 τὸν Δαμασκητὸν πιστοί,
 ὑμνογράφων τὸν πρῦτανιν,
 τὸν ἔμπλεων, ἀπάσης γενόμενον,
 θείας καὶ κοσμικῆς σοφίας.

**Προεόρτιο ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ
 μέ Ἀλφabetητικὴ ἀκροστιχίδα
 (Μηναιὸ Δεκεμβρίου 20)**

Αἱ Ἀγγελικαί

ᾠχος πλ. 6'. Αὐτόμελον.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε, Δυνάμεις,
 οἱ ἐν Βηθλεέμ,
 ἐτοιμάσατε τὴν φάτνην.
 Ὁ Λόγος γάρ γεννᾶται,
 ἡ Σοφία προέρχεται,
 δέχου ἀσπασμόν, ἡ Ἐκκλησία.
 Εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου,
 λαοί, εἴπωμεν
 Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν,
 Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Δεῦτε, οἱ πιστοί,
 ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίστη
 ἤκοντι εἰς γῆν
 ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι·
 ἀγνεῖα λαμπρυνθῶμεν,

ἀρεταῖς ἀστραφδεῖημεν,
 τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἐτοιμασθῶμεν
 Χριστόν ἰδέσθαι βρεφωθέντα
 νοός ὄμμασιν
 ἡμᾶς θεοῦντα τοὺς βροτούς
 ἄκρα ἀγαθότητι.

Εγγίζει ὁ Χριστός·
 Βηθλεέμ προετοιμάζου·
 ἤδη τῶν Ἑθνῶν
 τό σωτήριον αὐγάζει·
 εὐτρέπισον τήν φάτνην,
 τοὺς Ποιμένας συνάγαγε,
 κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος·
 αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων
 Νοῶν κράζουσιν.
 ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν,
 Χριστός παραγίνεται.

Η δημιουργός
 νῦν προέρχεται Σοφία·
 αἱ προφητικαὶ
 διανίσχουσι νεφέλαι·
 ἡ χάρις αἰθριάζει·
 ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε·
 παύεται αἰνίγματα σκιώδη·
 ἡ τῆς Ἑδέμ ἀνοιγή πύλη.
 Ἄδάμ χόρευε·
 ὁ πλαστοουργός Θεός ἡμῶν,
 ἐκῶν πεπλαστούργηται.

Τνα τῆς φθορᾶς

τόν ἰόν ἀποκαθάρης
καί τήν ἀρχικὴν
ἀναπλάσσης μοι εἰκόνα,
σαρκοῦσαι καί δηλάξεις
καί σπαργάνοις ὁ νεύματι,
πάντα περιάγων ἐνειλίσση·
τερατουργέ ὕμνῳ Σε Λόγε,
βουλῆς Ἄγγελε,
τῆς πατρικῆς δι' ἧς ἐγώ,
ἀποθανατίζομαι.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΘΕΟΤΟΚΙΑ

Ἦχος πλ. δ'.

(Αἶνοι 30 Νοεμ., Ἀπόστιχα Ἑσπερ. 20 Δεκ., Ἀπόστ.
Αἶνων 24 Δεκ., Α' Ὡρα τῶν Χριστουγέννων)

Υπόδεξαι, Βηθλεέμ,
τήν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν·
φῶς γάρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σέ γεννηῆσαι ἤκει·
Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῶ·
ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς.
Μάγοι ἐκ Περσίδος
τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε.
Ποιμένες ἀγραυλοῦντες
τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε.
Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ησαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι·
προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ
βάτον καταφλέγεσθαι
καί πυρί μή καίεσθαι

τῇ αἴγλη τῆς Θεότητος.
 Βηθλεέμ, εὐτρεπίζου·
 ἄνοιγε πύλην, ἡ Ἐδέμ·
 καὶ Μάγοι πορεύεσθε
 ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν
 ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον,
 Ὃν ἀστήρ ἐμήνυσεν
 ἐπάνω τοῦ σπηλαίου,
 ζωοδότην Κύριον,
 τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Τωσὴφ, εἰπέ ἡμῖν,
 πῶς ἐκ τῶν Ἀγίων
 ἦν παρέλαβες Κόρην,
 ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ;
 Ἐγὼ φησί,
 τοὺς Προφῆτας ἐρευνήσας
 καὶ χρηματισθεῖς ὑπὸ Ἀγγέλου,
 πέπεισμαι,
 ὅτι Θεὸν γεννήσει
 ἡ Μαρία ἀνερμηγεύτως·
 Οὐ εἰς προσκύνησιν
 Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι
 σὺν δώροις τιμίους λατρεύοντες.
 Ὁ σαρκωθεῖς δι' ἡμᾶς,
 Κύριε δόξα Σοι.